

mahşer takımı

Hasan Gediz

maħşer takımı

Yazar

Hasan Gediz

Editör

Çiğdem Uğurlu

Yayınevi

Yazardan Direkt – Turkey

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve Yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ISBN: 978-605-9385-18-3

Baskı ve Cilt

Fom Baskı Teknolojileri

Şerifali Mah. Şehit Sokak No: 16/1 Ümraniye/İstanbul

Tel: (0216) 337 37 96

Matbaa Sertifika No: 31613

mahşer takımı

hasan gediz

önsöz 1
gece 3
sınır 4
imkânsız dilek 5
bulutlar 6
ayakkabılarım 7
anlaşılamayan 8
zaman farkı 9
hafta başı sesleri 11
deniz kenarı 12
düzen 13
anlamlar 14
sıralı şiir 15
gün batımı 17
topuklular 18
sokak 19
başladığın yer 20
mezarlık duaları 22
yürüyüş 23
istanbul savaşları 24
karınca 25
olunan 26
ağaçla konuşan 27
biracı 28
umumi masal 29
kibrit kutusu 30
hapisane 32
örümcek insanlar 33
kavak 34
gitarımla aram 35
gariban diskosu* 36
kumsal 37
tepişme 38
bugün bembeyaz 39
kara haber 40
rüzgârlı günler 41
bütünleşme 42
sahne 43
yangın 44
mimarlar 45
isteyen isteyene 46
derinden gelen 47
tuhaflik 48

korkunun konumu 49
tanışıklı dövüş 50
görünen ve görünmeyen 51
anlat 52
dağlar 53
sinek 54
ilişkiler 55
uykusuzluk 57
bir zaman dilimi 58
bilinç 59
kar 60
koşurma 61
yaprağın şiiri 62
ölmümlüler 63
hiçlik çobanı 64
meğerse o da insanmış 66
neşe hanım 69
çatlak 71
kış yağmuru 72
azarlanmak 73
taşa düşmek 74
mars'ta masalar 75
terazi 76
durmaya adım 77
bırakın 78
mutluluk formülü 79
varamayanlara 80
çomaklı şiir 81
mehmet'ten ayşe'ye 82
hurda olmak 83
hızlı bir aşk analizi 84
kahramanlar 85
sürprizli geceler 86
karanlık durmaz 87
ağırlaştırılmış şiir 88
bitişin başlangıcı 90
kalitede son nokta 91
gün doğmadan 93
kara ruhların şafağı 94
hayat gölü 95
boş salıncak 96
işin özü 97

önsöz

öncelikle şiirlerimin kitaplaştırılması fikrini aklıma koyan arkadaşım Volkan Karakaşoğlu'na teşekkür ederim.

henüz bir şair olduğumu düşünmüyorum. düşünce adamıyım. o da tartışılır. *maşer takımı*, benim ilk şiir kitabım, belki sonuncu olur. hayatta biçim ve şekilden önce, içerik önemlidir, yazılanlara da bu şekilde odaklanırsak, birbirimizi daha iyi anlarız.

bu kitabı, bizi hep çok seven ve sayan, gençliğimize ve şaşkınlığımıza rağmen, olgun insanlarmışız gibi ciddiye alan, edebiyat, kitap, insan sevgisiyle ve fikirleriyle bize örnek olan sevgili **Cahide Birgöl'e** armağan ediyorum.

hiç gitmemişsiniz gibi...

gece

sağ kolum yastığın altında
sıcak,
uzaklardaki kedime sarılmışım gibi
sol kolum, örtünün dışında
soğuk,
rüzgârlar dövüyormuş gibi
yatmışım koltuğa, bakıyorum karanlığa
uykusuz
ortadan ikiye bölünmüş gibi

sınır

ne zaman ki öter gündüz karanlığında ilk karga
biri biter ve başlar yeni bir kavga

imkânsız dilek

genç, zayıf muavin
gecenin bir yarısı otobüste
büyük hevesle
yeni başladığı işinde

üflesen üstünden düşecek bol pantolonu
kim bilir kaç beden büyük beyaz gömleği
dümdüz kesilmiş ense traşıyla
henüz atılmış hayata

öyle ince ki boynu,
ilikli yaka düğmesiyle arasında
var sanki bir dünya.

kan emici insan azmanları arasında
azmanlaşmadan,
azmanlaşmana sebep olacak
koşullar oluşmadan,
var olabilmen,
dileğiyle...

bulutlar

etrafımda tepeler, yeşil kıvrımlar
ağaçlar, yollar, binalar ve bir sürü detay
serilmişim çimene belirsiz göğe yatay

haliyle kaçınıyor kollarım
sayısız ufak sinek, böcek

yine de buradan kalkıp nereye gidilecek

farklı yükseklikte bulutlar
farklı renklerde gri tonları
uzanıp tutamam onları

burada böyle mutluyum
tam mutlu da değil, ama rahat
uzaklar ile aramda net bir hat

ne düşünüyorsun desen
hiç...
bazen hayat, bazen zırva

ayakkabılarım

işte zavallı ayakkabılarım unutulmuş gibi oradalar...

üstündeki yanlamasına koca çizgiler
sahilde yaptığım yalnız yürüyüşlerin anısı

sol cenahtaki kurumuş kir,
biri doğum gününde içkiyi dökünce olmuştu

yine de o yapış yapış leke çok daha anlamlı
rastgele sıçramış çamurlardan

cömertçe atılmış bol düğümler
bağcıkları mayıs sıcaklığında iyice gevşettiğim için o haldeler

yanlardaki kahverengi toz örtüsü
şantiyenin bana attığı imza

solmaya başlayan siyah renk
karımın bana yakıştırmaları

ipten, ufak bir halka fırlamış sağ taraftan
belli ki oraya da kedim dadanmış

niye bu ayakkabılar farklı yönlere bakıyor dersiniz
o da benim halet-i ruhiyem

bir köşede duran tüm eski ayakkabılar gibi
hüzünlü, neredeyse acıklı,
anılarla dolu ama içleri boş,
bana bakıyorlar

anlaşılamayan

anlayamıyorum
aslında anlıyorum
ama tıkanıyorum diyelim

birbirimize karşı acımasız duygularımız
şeytani çirkin kurgularımız

öfke ve nefret dolu gözlerimiz
tüm pisliklerin sonu keskin sözlerimiz

neden var

madem zamanla birbirimize dönüşüp
toprak olup, seninle öpüşüp
aynı sonu, aynı şekilde paylaşacağız

madem hepimize atılan
ilahî bir imzanın bereketi
bu büyük düğün

o zaman neden bu düğün

zaman farkı

eskiden genç kızlar eş olarak
onları hiç sevmeyen erkeklere gittiler
bir çoğu tuzaklarla dolu bu yolculuğa isteksiz çıktılar
kim bilir belki o sırada başka erkekleri seviyorlardı
hatta evlenmeyi bile düşünmüyorlardı
ve evlilik nedir birçoğu bilmiyorlardı
kimisi hâlâ çocuktuktu

ve o erkekler
bu genç kızları kollarına aldılar
büyük bir istekle koyunlarına aldılar
basit oldukları için kötü davrandılar
güçsüz oldukları için dövdüler
anlamadıkları için küfrettiler
olmadıkları için dinlemediler
hatta onları görmediler

ve o erkeklerin anneleri
genç kızlar keyif etmesinler diye
ya da sadece kendi keyiflerinden
bu genç kızlara zulüm ettiler
-çünkü zamanında onlar da
bedenlerinin üstlerine vahşice tırmanan
erkeklerin genç karılarıydı-

ve o genç kızlar
küçük çocuklar doğurdular

biri çocuğuyla arkadaş oldu
öbürü çocuğuna abla oldu
öteki çocuğunu dövdü
kimi çocuğuyla beraber dayak yedi
bazısı çocuğuyla beraber terk etti
hatta çocuğuyla beraber uzaklara yollandı

kim bilir hangileri aç kaldı
parasız, sefil ve muhtaç kaldı
kaldılar kalabalıklar içinde tek başına